

ved at stemme med en Mand, til hvem jeg ikke staaer i noget som helst personligt Forhold, med hvem jeg ingen anden Berøring har, end som Rigsdagsmand med Ministeren. Det er en høist syndelig Misforstaaelse, dersom man vil betragte det som et personligt Hensyn, naar man i saadanne Tilfælde, hvori man ikke kan have en paa udtømmende Sagkundskab bygget selvstændig Dom, støtter sig til en Autoritet. Det har den ærede Rigsdagsmand for Høibek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ofte været for mig, og det vil han uden tvivl ogsaa her efter oftere komme til at være, og, stemmede jeg denne Gang med ham, da var det jo kun paa hans Autoritet. Hvad personligt Hensyn ligger der da deri, naar jeg har erklæret at ville støtte mig til Ministerens Autoritet, siden han, der jo dog ogsaa er sagkyndig og erfaren, med saa stor Styrke har lagt Vægt paa dette ene Punkt? Jeg vilde maaskee ikke gjøre det, selv om vi havde en Krigsminister, som man maatte ansee for en overordentlig sagkyndig Artillerist, dersom det fremgik af Alti, at han udelukkende holdt paa sine standsmæssige, reent militaire Begreber. Da vilde jeg maaskee finde mig forpligtet til at sætte mig til Modværge fra Statens, fra Statterdernes Standpunkt. Men hvor Ministeren har givet saa stærke Beviser paa, at han tilbørligen har veiet ogsaa denne Side, som jeg antager, at han i Forhold til dette Krigsbudget har gjort, og hvor han har lagt saa stærk Vægt paa dette enkelte Punkt, der er det ikke smaalige personlige Hensyn, men tværtimod vægtige, politiske Hensyn, der gjøre det til Pligt for mig, ved at stemme for ham, at give ham al den Understøttelse, som jeg formaar.

Hoffmeyer: Hvad der foranlediger mig til at tage Ordet i denne Sag, uagtet jeg tror, at de Punkter, som ere omtvistede, allerede ere tilstrækkeligt debatterede, er nogle Uttringer af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Sde Valgkreds (Lunde), som referere sig til Udvalgets i Betænkningen anførte Tvivl om, hvorvidt Artilleriebestyrelsen var kommen til fuldstændig Klarhed med Hensyn til Ryttaffutagernes Construction, ligesom den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Sde Valgkreds

(Lunde) blandt de mange efter min Mening aldeles ugrundede Klager og dunkle Besskyldninger, har for nogle Dage siden gjordt imod Artilleriebestyrelsen, ogsaa anførte, at Artilleriebestyrelsen skulde have begaaet Feil i Constructionen af disse Affutager, som de udsædte dækkede, hvilket endvidere skulde være Grunden til, at den forrige Krigsminister saa stærkt holdt paa Frederiksværk, og skulde endeligen bevise, at vort hele Materiel slet ikke var saa godt, som det blev udgivet for. Jeg behøver neppe mod saa løse Besskyldninger at tage en Mand i Forsvar, der som udmærket Artillerieconstruc-tour har et saa grundfæstet Renommée som General Fibiger, og med Hensyn til vort nye Materiels Værdi troer jeg, at jeg kan henholde mig til den Dom, der er givet om det af dem, der have brugt det i selve Krigen, ligesom af de mange Tusende Mennesker, der have beundret dets Udseende og hele Tilstand, da dette Materiel kom tilbage efter et treaarigt Felttog (Hør! Hør!); men, hvad jeg vil bemærke for dem, der ikke kjende nærmere til disse Sager, er, at Artilleriets Constructioner, som alle andre tekniske Constructioner, ere i en stadig og livlig Udviklingsperiode, og at det altid er en Opgave, forbunden med stor Vanskelighed ved Overgange, at opnaae de nye Constructioners Fordele med Anvendelse af saa meget af de ældre Bestanddele som muligt, fordi Materialet er saa kostbart, ligesom det ogsaa har stor Vanskelighed at faae disse nye Constructioner tilstrækkeligt prøvede, fordi selve Prøven er kostbar og man altsaa af økonomiske Hensyn ikke kan give dem den Udstrækning, som vilde være nødvendig for at være sikker paa, at den Slutning, man kommer til, er absolut rigtig. Den eneste solide Prøve for et saadant Materiel er egentlig kun den, som det bliver undergivet i Krigstilfælde; en saadan Prøve har vort Materiel nu bestaaet, og, medens vistnok den største Deel af dem, der kunne bedømme det, maae være enige i, at Systemet har vilst sig i sin Heelhed at være fortrinligt, saa har det dog vilst sig, at man i Constructionen af en enkelt Art for meget har ladet sig lede af Hensyn til at opnaae den saa meget efterstræbte Letbevægelighed og andre artilleristiske Fordele, saa at Constructionen af denne